

Núm. de Protocol: SS-0025-2/2005
TSA: 01/06

S E N T È N C I A NÚM. 54-2006

PARTS:

Apel·lant: M.E.M.
Representant: en nom propi
Advocat: G.S.

Apel·lada: CASS
Representant: D.A.F.
Advocat : C.S.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 25 de juliol de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-0025-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 24 de novembre de 2005 de la Secció Administrativa de la Batllia va desestimar la demanda formulada pel Sr. M.E.M. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que es reconegués el dret de l'interessat a ser reposat en la situació de baixa mèdica amb efectes des de l'1 d'abril de 2005.

2n.- La representació de l'agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, el qual es fonamenta en què les lesions que patia l'interessat no estaven encara consolidades en aquella data i no podia reprendre la seva activitat laboral, de manera que resultava improcedent suspendre les prestacions d'atur de treball.

3r.- La representació de la C.A.S.S. ha sol·licitat la confirmació íntegra de la sentència apel·lada, en considerar que aquesta conté una adequada valoració de les proves practicades i de les normes aplicables al cas.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió discutida en aquest procés, que té per objecte examinar si resultava procedent l'alta mèdica acordada per la C.A.S.S. amb efectes del dia 1 d'abril de 2005, ha de ser resolta d'acord amb els criteris que resulten de l'article 24 del Reglament Tècnic, el qual disposa que les prestacions s'acordaran per a cada malaltia durant sis mesos a comptar de la primera constatació mèdica, i que la prolongació de les mateixes s'atorgarà per successius períodes de sis mesos, renovables fins a l'expiració del tercer any que segueixi la primera constatació mèdica, reservant-se la C.A.S.S. el

dret d'efectuar prèviament tot control que jutgi necessari. D'altra banda, el mateix precepte contempla la possibilitat de prorrogar durant un altre any les prestacions de reembossament, en el cas de què sembli que pot obtenir-se d'aquesta forma el guariment de l'interessat.

D'això en resulta que l'abonament de les prestacions de salari es pot perllongar, en el cas de malalties de llarga durada, fins a un període total de tres anys, però sempre amb la perspectiva de què, durant aquest temps, l'assegurat pugui assolir el seu guariment o, en altre cas, mantenir l'estabilitat del seu estat de salut mitjançant un tractament adequat.

Per contra, quan es tracta de seqüeles consolidades o fins i tot progressives, la Caixa Andorrana de Seguretat Social podrà acordar el cessament de les prestacions de l'assegurança malaltia, i el correlatiu reconeixement d'una invalidesa malaltia quan l'interessat pateixi una disminució de la capacitat de treball d'alemanys dos terços, tal i com ho disposen els articles 28 del Reglament Tècnic i 1r. del Reglament d'aplicació nº 18.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, l'informe pericial emès pel Servei de Medicina Forense en el període probatori de la primera instància conclou que l'agent presenta un excel·lent estat general i que camina sense cap tipus de coïxesa, que no té cap limitació de la flexió ni cap dèficit d'extensió del genoll esquerre i que no existeixen seqüeles funcionals, de manera que la I.P.P. és nul·la. L'interessat només pateix una lleugera atròfia muscular que desapareixerà sense cap conseqüència.

Aquestes conclusions posen de relleu que les lesions estan estabilitzades i que, en conseqüència, no procedeix mantenir les prestacions d'atur de treball, tal i com ho ha conclòs la sentència apel·lada. Malgrat això, l'agent insisteix en què la data de l'alta mèdica ha de ser posposada de l'1 d'abril al 23 de maig de 2005, segons el criteri del seu metge tractant. Tanmateix, aquesta pretensió no pot ser acceptada, des del moment en què les proves practicades, i especialment el contingut de l'informe pericial, no posen en cap moment en qüestió les conclusions de les resolucions administratives impugnades sobre aquest punt.

En conseqüència, procedeix desestimar el present recurs d'apel·lació i confirma íntegrament la sentència impugnada, sense fer un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la representació del Sr. M.E.M. contra la sentència dictada el 24 de novembre de 2005 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.